בב

שיר כ' דברים תשע"ה – בית הכנסת

ראמון ומאיר היו בסיתון – כ' אב תולין ס' ב' ובשד"ש.
ולבוז צריך אדון כי בעל מלחמה, והרי רואים פרבולה מעבולה
קונה בדין כי בעל מלחמה. ויש להעיר מאד בסנה' נט ד"מ
דאמר דינה אסור לגוי דלוו בני כי בעל ניהו (קו' התקס)
~~ושל~~ ומתרץ התוס' דאמנם קונה בכי בעל מלחמה, אבל אינו
מאסור עליהם לבעל, (ולכן מותר בדיעבד לשלוח סנה בדין), ובמלחמה
שאסורים בה, לכן היתר דינה, אבל כ' אמנם אשה היא דבר
אחר סי' כ"ד כ"ל.

ונפשר עוד לומר לפי הדין נכ"ש, דהבונה בא' דלוו
בני כי בעל מלחמה אינו לדם קנין הגוף, ודם קונים אדם כי בעל
כך לעשה, וכיון דאינם קונים קנין הגוף, אפשר הוי אשה תהיה
ואסור בה.

לפי ולפי דברי מהרי"ל שלוי קנין שלם כי בעל מלחמה, ודינה
דאסור בה, הינו משום דאסור לו להתחתן עם שאינם בת ביד הנכרי
להנשיא הישראל שלהנכרים, משום שנכרי אינו קונה נכרי תהיה
ולוי לעשה, בלבד משום בשביל שקונה לגוף.

ובסמוך אסתר (לח) אבל אין שאבה עבד כנעני אם כשי
אשרם יולש. ושם ראמון ומאיר היו בסיתון, לוי הסביר לוי יולש
ולוי תשרי, ומכ"ל הסכי שם פרשי סלר דברי מהרי"ל אינו לא

קנין מכר בינם מלחמה, אלו מפקן יולם. והיו דקונה קרקע
ועבד היולם, אלא דיין יולם בהם, מאי אמרי התוס בסוכה
דהיינו דעשעל עם הבעלים אמנו מהני יולם בקרקע ודון
כן. ומעיר הסב"ם גם הפנים הטוב סוב אתה מבלקן בן לגלו
בשבר יש הולל באשבון שלש מאות שנה, והיינו מפקן יולם לכבר
עשעל עם הבעלים אמנו. ולפי מרשב הנמ' פלגו דנו בינם ניהם
אולם יכבר אבבהם מסביר דגם כפי מיפה בעלי אמנו
דקונה מפקן בינם מלחמה. ועיין אמנו ומרשב שיהיו בסיתם
אלו כפי כל כעבדי מישהלל אינו קונה מפקן בינם אלו היולם
אתנה עם כל כעבדי מישהלל לא קונה מפקן בינם מלחמה.
לפי זה נמצא כעבדי מרבים לא כ' כפי לפי דבריו הנל, קונה מפקן
בינם. ומתלגה כפי אתנה עם הוא נכבי מישהלל, כ' כפי
מפקן יולם. ופ' תוס' מפקן בינם.
ומיבה דהשאר אינם מהני יולם בעבד, אהני עבדים הנעשו לקרקע
אמנו יולם לקרקע. מינו אפל בכל כעבדי הבינם עשעל עם הבעלים!
ומאר אפל כמנן כמנן בעבד אינו הרשות, לכן מהני יולם
משעבד קרקע. כ' הרב לוסין בשם הגיב"ם. מיהו אבתי ק' והרי
הנכל בינם אבינו, אלו קונה בגלל, משום בוסמו אתנו לי כ'
כ' כבר נתבאר בהשגה, ובעיר אם שינוי רשות. ופ' כמנן כעבדים
שתעשו מבינו אתנו לגלה, ולא נתחיב בהבבה, אולו מהני היולם,
ולא הבו לומר בוסמו אתנו לי כ'. נפלגו.